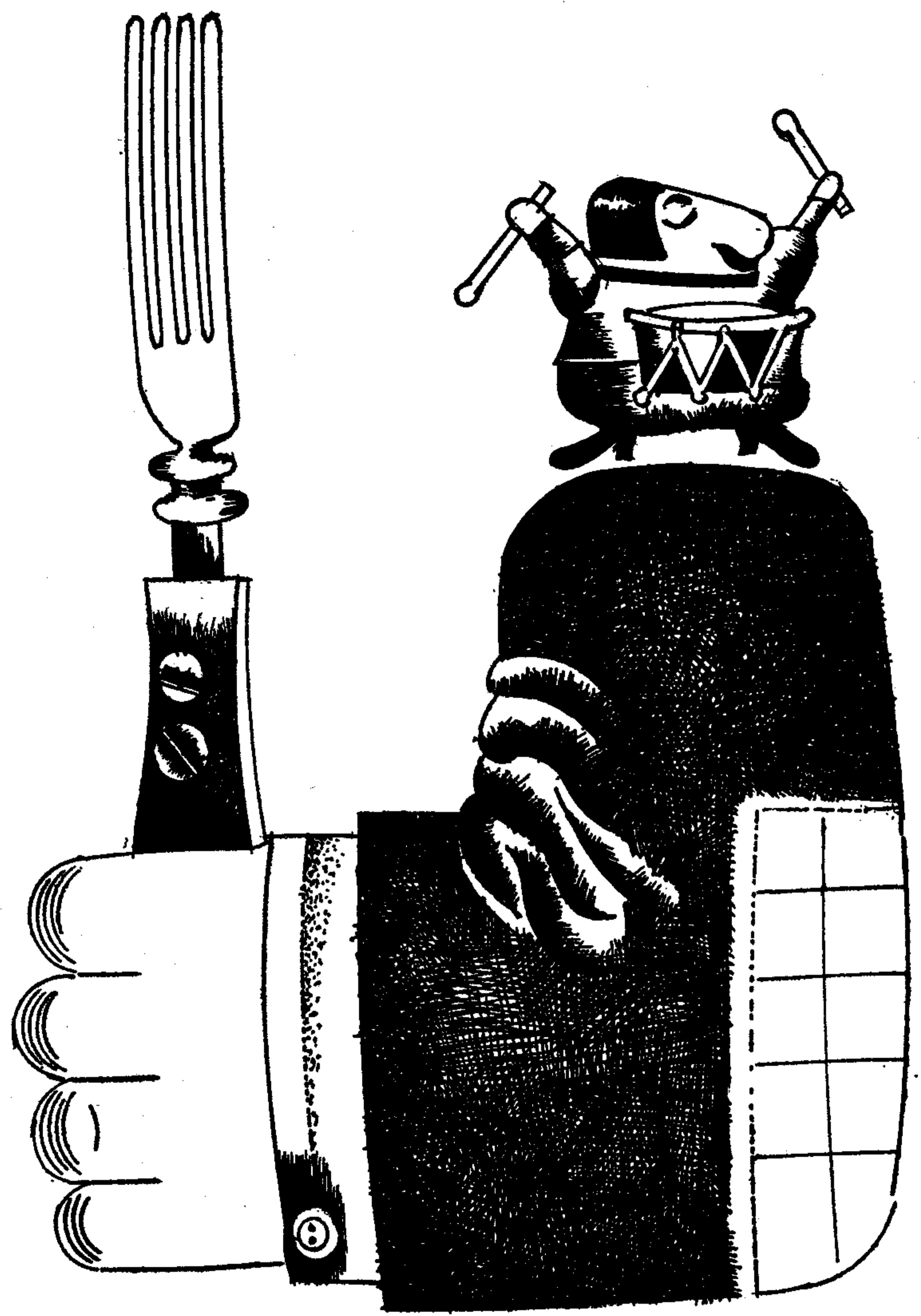

SOBOTKA
Rodný dům
Václava Šolce
květen
1980

Květa Pacovská

grafika

Z knih, které ilustrovala

CARL SANDBURG / POHÁDKY Z BRAMBOROVÝCH ŘÁDKŮ
JOSEF HANZLÍK / SNĚHOVÁ HVĚZDIČKA
JURIJ BRÉZAN / VELKÁ DOBRODRUŽSTVÍ MALÉHO
KOCOURKA / OTA HOFMAN / HODINA MODRÝCH SLONŮ
SERGEJ GOLICYN / NEPOKOJNÁ HISTORIE
BRANKA JURCOVÁ / KARLIČKA A BÍLÝ KONÍK
ILJA HURNÍK / JAK SE HRAJE NA DVEŘE A JINÉ
MUZIKANTSKÉ POHÁDKY / SBORNÍK ČESKÝCH AUTORŮ
POHÁDKY PRO VŠEDNÍ DNY A SVÁTKY / SBORNÍK
JUGOSLÁVSKÝCH AUTORŮ / BÍLÉ VRÁNY / LUDWIK JERZY
KERN / O BÍLÉM SLONU / MARIE NOVÁKOVÁ / OSTRŮVEK
ZELENÁ BOTA / KAREL JAROMÍR ERBEN / DLOUHÝ,
ŠIROKÝ A BYSTROZRÁKÝ / MICHAEL ENDE
DĚVČÁTKO MOMO A UKRADENÝ ČAS

Květa Pacovská

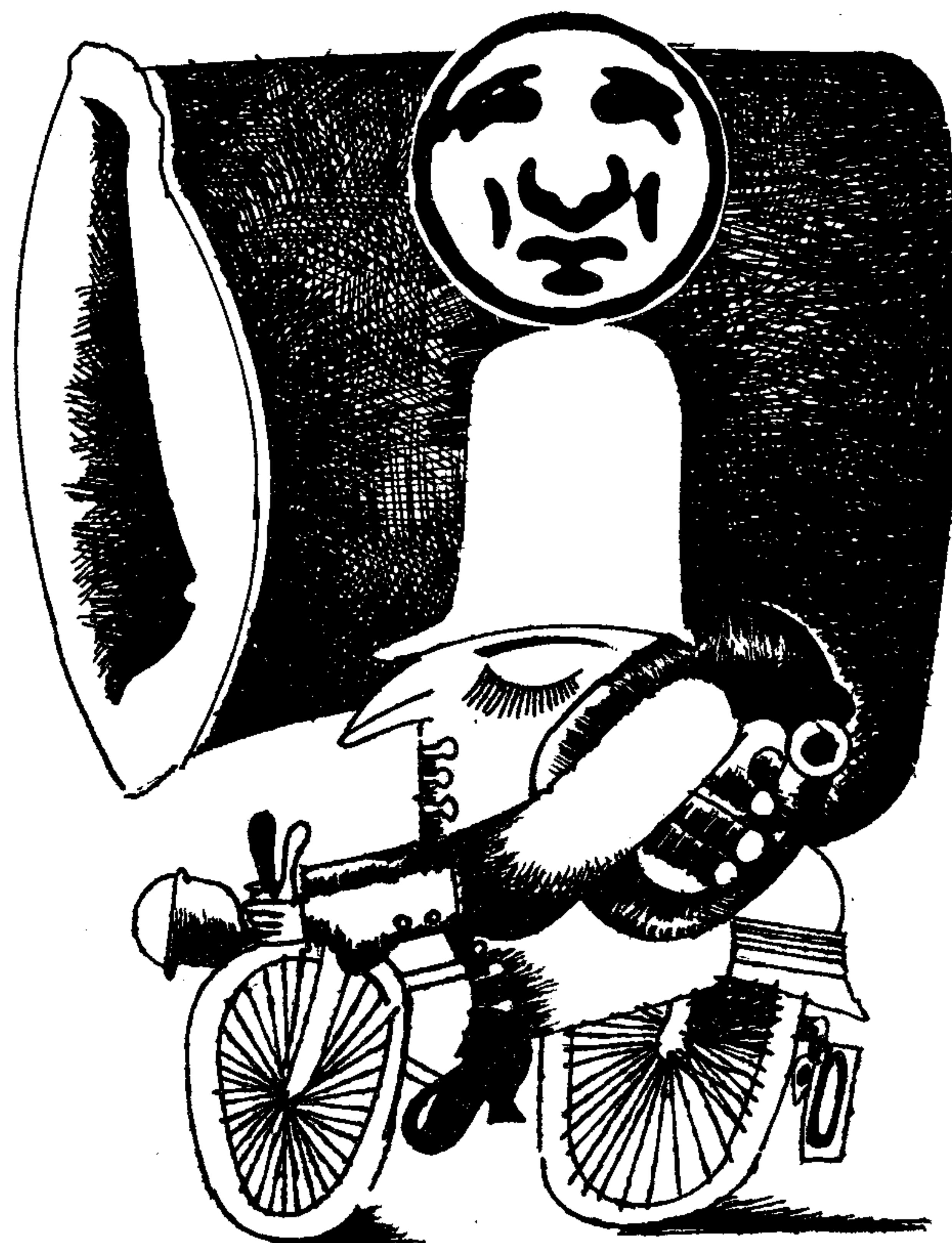
ilustrace

SOBOTKA
Rodný dům
Václava Šolce
květen

1980

Každý výtvarník má klíč, kterým po svém otevírá pohledy na neznámo života a světa. Díky tomu poznáváme, co by nám zůstalo utajeno, co míváme bez povšimnutí, co ani netušíme, že je či může být. Ilustrace a současná grafika Květy Pacovské jsou toho důkazem nad jiné. Setkáváme se v nich například se ztotožněním věcí či jevů na první pohled zdánlivě nelogických, aby nám malířka odhalila jejich souvislost, na niž jsme už zapomněli: kohout - hodinky, lev - trubka, datel - bubínek... Stejně samozřejmě nám dává poznat a uvědomit si „neviditelné“ — třeba ptáky s jejich hudebními nástroji. Anebo se zadívejme na její Abecedu. Jak jen je na tom grafickém listě vyjádřena dynamika života! Takto viděný svět očima dětství neztváří jen proto, že tím vyjadřuje text pohádek nebo příběhů. Je to pro ni především příležitost, aby dala průchod svému bytostně výtvarnému vidění a citu. Nechce jen staticky zaznamenávat fakta; burcuje a provokuje, setřásá z očí všednost pohledu, posiluje schopnost vidět a dívat se kolem sebe zcela přirozeně. I proto ztvárňuje věci a děje známé a prosté, každodenní. A protože si samozřejmosti života v jejich prostotě uvědomujeme mnohdy až po řadě zkušeností, proto ani Květa Pacovská je nepodává, jak se říká, „po lopatě“, ale nutí k zastavení a k pozornému pohledu na své práce. Její grafické listy i ilustrace zarazí roztěkanost pohledu nejčastěji teplotou, sytostí a vyzývavou červeností, abychom soustředěným pohledem pronikli strukturou kresby nebo koláže k podstatě, k smyslu toho, co její práce sdělují, co objevují, co ustalují v našem vědomí. Je to nevýhoda nás, dospělých, že se často nad věcmi a jevy samozřejmými musíme pozastavit a vyburcovat svou fantazii, stojíme-li tváří v tvář výtvarnému projevu, který je pro nás neobvyklý. To děti to mají snazší. Fantazie je neoddelitelnou částí jejich vnímání, fantazií docházejí k poznání a pochopení řádu života. Proto jsou jim obrázky a ilustrace Květy Pacovské blízké. A malířka pro ně kreslí a maluje obyčejné věci v krásné podobě. Z jejích ilustrací prosvítá nezřídka úsměv. Proč ne, když v pohádkách je tolik věcí k smíchu! Z jejích ilustrací vane důvěřivost, před nimi padá strach, protože věci, zvířata i lidé jsou tu především dobrotiska. Právě takoví hrdinové odhalují a porázejí zlo, oni pomáhají obnovovat a navazovat přerušenu cestu přirozenosti života a probouzejí touhu co nejdříve na ní setrvat. Proč ne, když svět ilustrací a grafiky Květy Pacovské je laskavý svět!

Jaroslav Šimůnek

Narodila se 28. 7. 1928 v Praze / vystudovala Vysokou školu uměleckoprůmyslovou v Praze

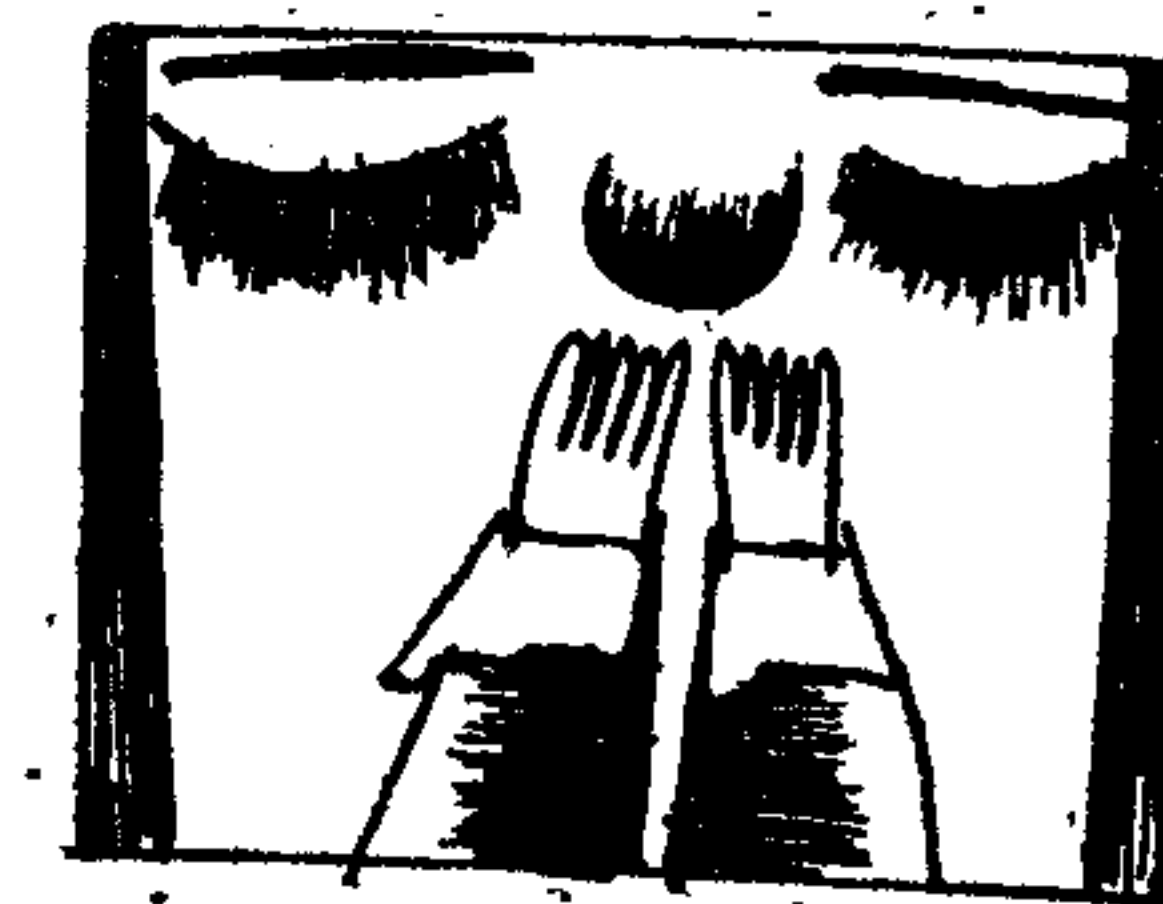
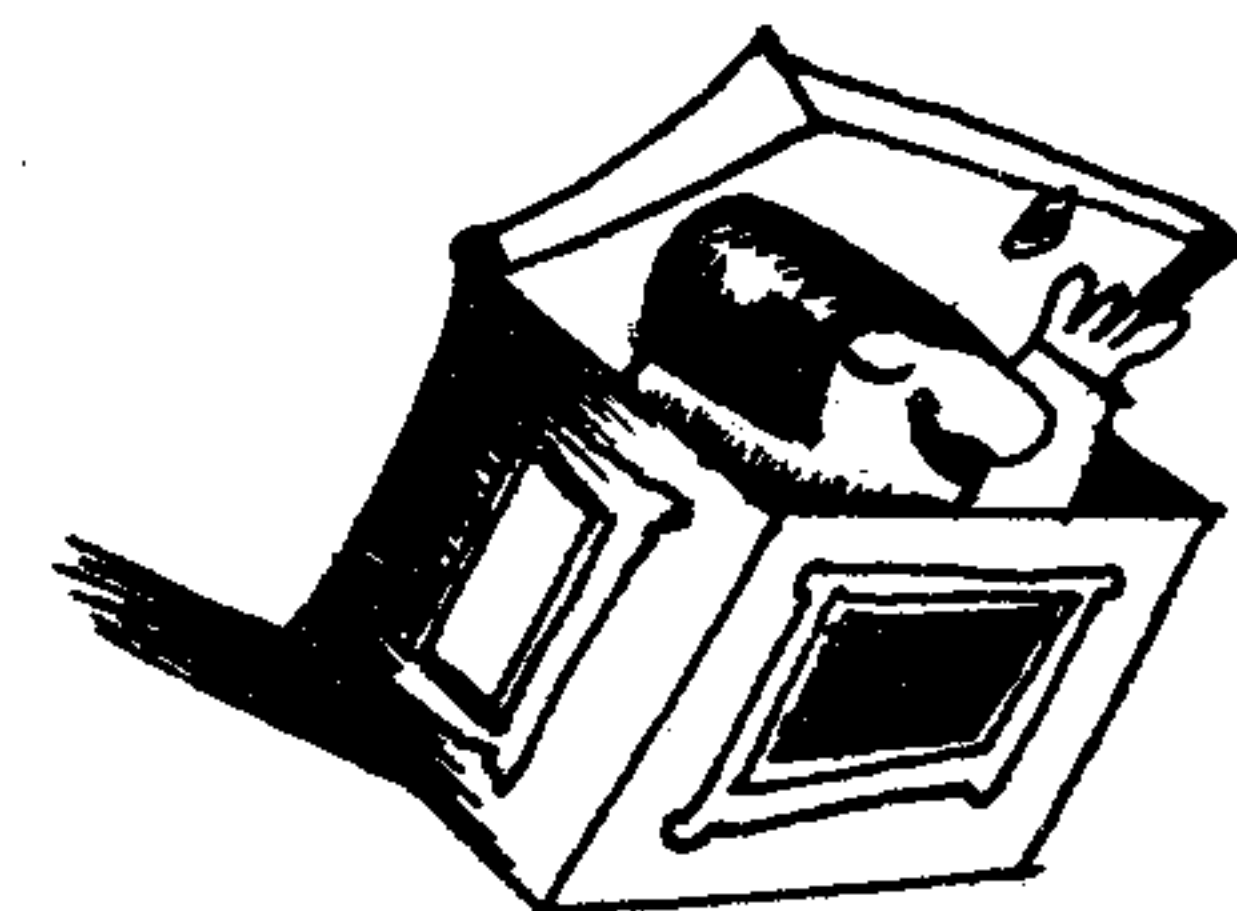
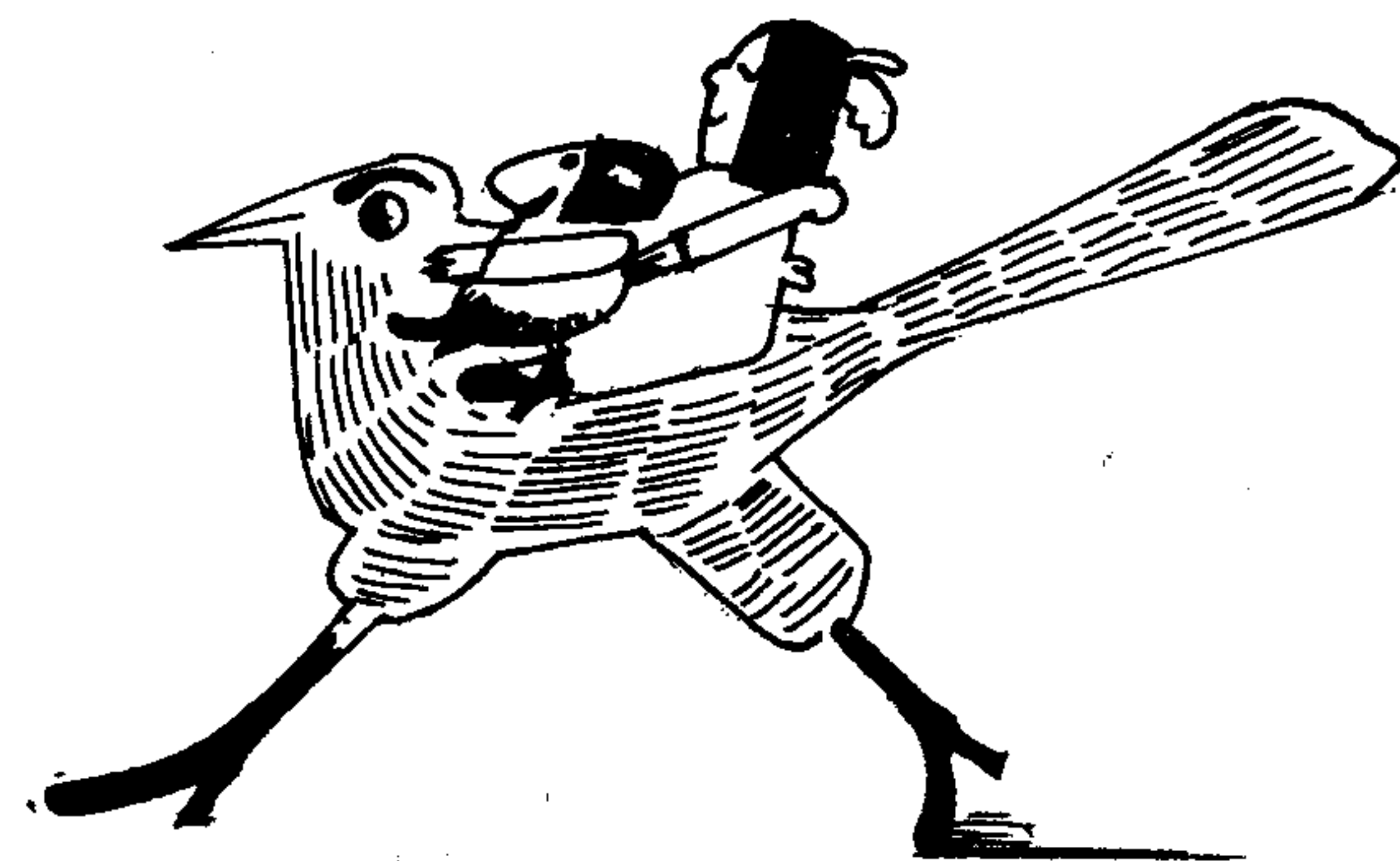
SAMOSTATNÉ VÝSTAVY

- 1961 Galerie na Karlově nám., Praha
- 1971 Galerie Hollar, Praha
- 1971—1972 Památník národního písemnictví, Praha
- 1973 Kunstverein Kaponier, Vechta
- 1974 Kunstverein, Kleines Augusteum, Oldenburg
- 1979 Galerie Benedikta Rejta, Louny
- 1979 Galerie Karolina, Praha

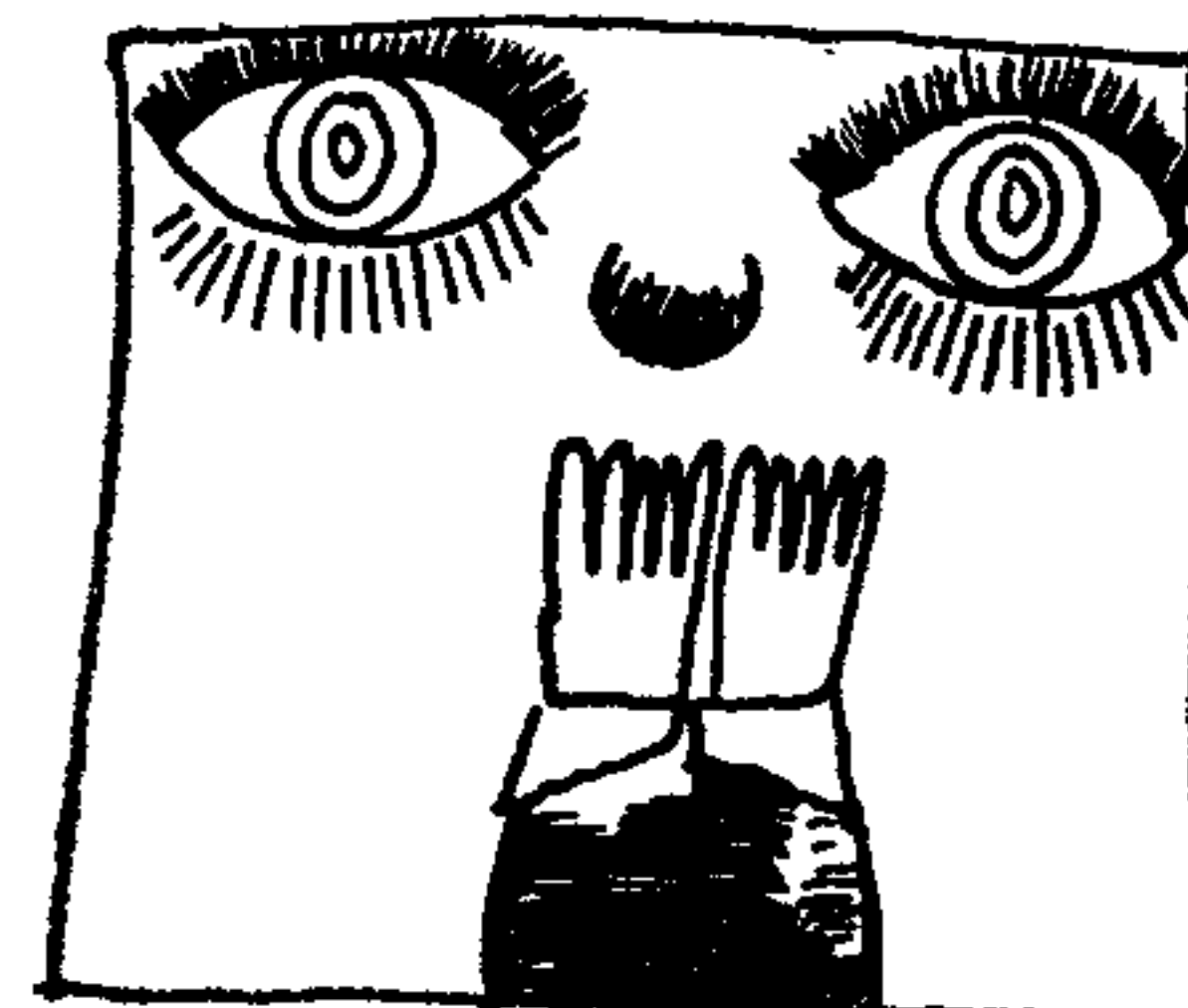
CENY

- 1965 Hlavní cena na výstavě Ilustrácie pre deti, Bratislava
- 1966, 1967 Cena v soutěži Československá nejkrásnější kniha
- 1967 Výroční cena nakladatelství Albatros
- 1968 Čestné uznání za ilustrace v soutěži Československá nejkrásnější kniha
- 1972 Cena za nejlepší ilustraci zahraničního účastníka, Zlatno pero, Beograd

45. výstava ilustrací a grafiky v rodném domě Václava Šolce v Sobotce. Sezóna 1980. Pořadatelé: Okresní galerie v Jičíně, Osvětová beseda v Sobotce, Spolek sběratelů a přátel ex libris, kolektivní člen České společnosti pro estetiku při ČSAV v Praze, Albatros, nakladatelství pro děti a mládež v Praze. Vytisklo Rudé právo, tiskařské závody, Praha.

JÁ SE VŮBEC NEDÍVÁM

A NAHLAS ŘEKLA

V jednom městě,
v jednom domě,
v jednom pokoji bydleli
panáček Červený Bubínek
a holčička Alžběta.
Holčička měla spát
ve své posteli,
ale nespala.
Červený Bubínek
měl být uložený
v červené krabici
ale nebyl.
Běhal po pokoji,
bubnoval jak nejhlasitěji
uměl a křičel.
NA KOHO ČEKÁTE?
S ČÍM PÍŠETE?
KOHO HLEDÁTE?
NA CO SE DÍVÁTE?
Já se vůbec nedívám,
myslela si holčička
a nahlas řekla.
Dovolte mi, abych se vám
představila. Jsem Alžběta
a čekám
na vaši pohádku.

TÝDEN PRO HOLČIČKU
ALŽBĚTU (pohádkový román
o přátelství holčičky
a panáčka
Červeného Bubínka)
(z autorské knížky)